

Sygn. akt VIII Gz 94/14

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Kala

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy

z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.**

przeciwko **J. Ż.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 5 marca 2014 r. sygn. akt VIII GC 2020/13 upr

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 5 marca 2014 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy umorzył postępowanie w sprawie na podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że wezwano powoda do uzupełnienia braków pozwu, w terminie 14 dni pod rygorem umorzenia postępowania. Jak wskazał Sąd Rejonowy – powód nie wykonał w całości wezwania sądu, bowiem nadesłał pozew z załącznikami i odpisem o odmiennej treści aniżeli pierwotnie wniesiony, tj. inaczej zostało określone

żądanie w zakresie odsetek (pierwotnie od 12.05.2012 r., w nadesłanym od 11.05.2011 r.). W ocenie Sądu pierwszej instancji zaistniała sytuacja uzasadnia umorzenie postępowania.

Powód na powyższe postanowienie złożył zażalenie, w którym domagał się jego uchylenia. Skarżący wskazał, że uzupełnił braki formalne pozwu zgodnie z wezwaniem sądu, tj. przedłożył pozew na urzędowym formularzu, wykazał umocowanie pełnomocnika, przedłożył dowody, które zostały powołane w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Powód podniósł ponadto, że rozbieżności w zakresie żądania zasądzenia odsetek wynikają z omyłki pisarskiej, zgodnie bowiem z notą obciążeniową załączoną do uzupełnionego pozwu, płatność miała nastąpić do dnia 10 maja 2011 r., stąd w uzupełnionym pozwie wskazano dzień następny po dniu płatności noty tj. 11 maja 2011 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie trzeba wskazać, że zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 10 maja 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U.2013.654), w niniejszej sprawie, która została wszczęta w dniu 26 kwietnia 2013 r. (k. 3 akt) i nie została zakończona do dnia wejścia w życie tej ustawy, tj. do dnia 7 lipca 2013 r., mają zastosowanie przepisy dotychczasowe, a zatem także art. 505³⁷ § 1 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 6 lipca 2013 r. Artykuł 505³⁷ § 1 k.p.c. określał czynności w sądzie właściwym do rozpoznania sprawy przekazanej z elektronicznego postępowania upominawczego. Przepis ten w brzmieniu obowiązującym do dnia 6 lipca 2013 r. stanowił, że po przekazaniu sprawy przewodniczący wzywał powoda do usunięcia braków formalnych pozwu oraz uzupełnienia pozwu, w sposób odpowiedni dla postępowania, w którym sprawa będzie rozpoznana, w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia wezwania. Wezwanie do uzupełnienia braków formalnych powinno następować pod rygorem umorzenia postępowania. Natomiast wezwanie do "uzupełnienia pozwu" nie było związane z brakami formalnymi, lecz innymi jego wymogami i nie dotyczył ich rygor umorzenia postępowania.

W sprawie powód uzupełnił braki formalne i uzupełnił pozew poprzez złożenie go na urzędowym formularzu. Zasadniczą kwestią było przeto ustalenie czy Sąd Rejonowy był uprawniony do umorzenia postępowania na podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. po stwierdzeniu rozbieżności zapisu w rubryce 6.1. pozwu złożonego na urzędowym formularzu (k. 21 akt),

odnoszącego się do daty początkowej okresu, za który należą się odsetki, z zapisem dotyczącym odsetek w pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Sąd Rejonowy przyjął konsekwentnie, że powód nie uzupełnił braków formalnych pozwu, zaś rozbieżności, w zakresie uzupełnienia pozwu mogą być podstawą do umorzenia postępowania.

W tym miejscu zaznaczyć należy, iż Sąd Okręgowy w pełni akceptuje pogląd zgodnie z którym, przyjmuje się, iż ustawodawca w art. 505³⁷ k.p.c. nałożył na przewodniczącego dwa obowiązki, polegające na wezwaniu powoda do usunięcia braków formalnych pozwu pod rygorem umorzenia postępowania oraz wezwaniu do uzupełnienia pozwu - nie związanego z brakami formalnymi, lecz dotyczące innych ciężarów procesowych, których nie dotyczy rygor umorzenia postępowania. W niniejszej sprawie powód uzupełnił braki formalne, o których mowa w art. art. 505³⁷ k.p.c. Powód przedłożył podpisany przez pełnomocnika powoda pozew na urzędowym formularzu wraz z jego odpisem, dokument pełnomocnictwa oraz dokument, z którego wynika umocowanie reprezentanta powoda – odpis KRS (k.25-37 akt).

Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego wyrażone w uzasadnieniu postanowienia z dnia 11 kwietnia 2013 r. (I ACz 314/13, LEX 1321919), iż brak jest podstaw do utożsamiania przewidzianego w art. 505³⁷ § 1 zdanie pierwsze k.p.c. wymogu usunięcia braków formalnych pozwu z obowiązkiem usunięcia takich braków, wynikającym z art. 130 § 1 k.p.c. Pismo procesowe wniesione do sądu jako pozew dotknięty brakami nie jest bowiem tym samym co pozew zawisły skutecznie w ramach postępowania elektronicznego, zbadany przez właściwy sąd i przekazany jako sprawa do sądu właściwości ogólnej na zasadzie art. 505³³ k.p.c.

Sąd niniejszym uznaje pogląd, iż postępowanie toczące się po przekazaniu sprawy z elektronicznego postępowania upominawczego w przypadkach określonych przepisami jest proceduralnie samodzielnym, autonomicznym etapem, a nie kontynuacją postępowania elektronicznego (por. Przemysław Telenga, Komentarz aktualizowany do art.505(28) Kodeksu postępowania cywilnego, LEX). Oznacza to, iż z chwilą przekazania sprawy do sądu właściwości ogólnej następuje powrót do wymagań rządzących postępowaniem, w jakim sprawa będzie rozpoznawana. Niniejsza sprawa toczy się w postępowaniu uproszczonym, a zatem na powodzie ciążył obowiązek złożenia podpisanego przez osobę uprawnioną pozwu na urzędowym formularzu, przedłożenia dokumentu pełnomocnictwa wraz z dokumentem potwierdzającym umocowanie reprezentanta powoda oraz uzupełnienia pozwu poprzez dołączenie dowodów wraz z ich odpisami, przy czym tych ostatnich nie dotyczy rygor umorzenia postępowania.

W zażaleniu skarżący wyjaśnił, na jakiej podstawie domaga się zaległych odsetek i wskazał prawidłową datę początkową, od której rozpoczął ich naliczanie. W ocenie Sądu Okręgowego nieuzasadnionym było ze strony Sądu Rejonowego stosowanie takiego formalizmu procesowego przy ocenie zaistniałego ze strony powoda uchybienia w szczególności zastosowania rygoru umorzenia postępowania na podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. Jak wynika bowiem z treści tego przepisu, umorzenie postępowania może nastąpić jedynie w przypadku nieusunięcia braków formalnych pozwu, a nie w przypadku niezuzpełnienia pozwu.

W tym miejscu można też zwrócić uwagę na fakt, że obecne brzmienie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. jako jedyne braki pozwu, których niezuzpełnienie może skutkować umorzeniem postępowania wymienia wykazanie umocowania zgodnie z art. 68 zdanie pierwsze k.p.c. oraz dołączenie pełnomocnictwa zgodnie z art. 89 § 1 zdanie pierwsze i drugie k.p.c., a po przekazaniu sprawy na podstawie art. 505³³ §1 oraz art. 505³⁴ § 1 k.p.c. dodatkowo uiszczenie opłaty uzupełniającej od pozwu.

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 108 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.